

Sygn. akt VI GC 173/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Barabasz

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko(...) sp. z o.o. w C.

o stwierdzenie nieważności uchwały zgromadzenia wspólników

I stwierdza nieważność uchwały nr 4 w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat zwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanego(...) sp. z o.o. w C. podjętej w dniu 30 czerwca 2017 r. ,

II zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.097,00 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu

VI GC 173/17

UZASADNIENIE

Powódka A. M., w pozwie wniesionym w dniu 10 września 2017 r. (v. data stempla pocztowego na kopercie, w której nadano pozew na poczcie – k.79) przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. w C., domagała się stwierdzenia nieważności uchwały nr 4 w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)sp. z o.o. w C., podjętej w dniu 30 czerwca 2017 r. oraz zasądzenia na rzecz powódki od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest wspólnikiem pozwanej spółki, w której posiada 50 udziałów o łącznej wartości 2.500,00 zł stanowiących jednocześnie 50 % udział w spółce oraz przyznających jej jednocześnie 50 % głosów na zgromadzeniu wspólników. Według jej twierdzeń w dniu 27 czerwca 2017 r. otrzymała zawiadomienie o Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki, które zgodnie z treścią zawiadomienia wyznaczone zostało na dzień 30 czerwca 2017 r. Wraz z w/w pismem powódka otrzymała wydruk wiadomości e-mailowej z dnia 19 czerwca 2017 r. zawierający tożsame zawiadomienie ze wskazaniem proponowanego porządku obrad. Ponadto do pisma został załączony projekt uchwały w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku uiszczenia dopłat na rzecz spółki ze wskazaniem wysokości dopłaty oraz daty płatności. Powódka twierdziła, że powyższe zawiadomienie zostało jej doręczone listem poleconym na adres zamieszkania ul. (...), (...)-(...) S. przesyłką nr (OO) (...) oraz na adres jej zameldowania ul. (...), (...)-(...) C. przesyłką nr (OO) (...). Obie te przesyłki zostały nadane w dniu 24 czerwca 2017 r. oraz odebrane w dniu 27 czerwca 2017 r. co zdaniem powódki wynika z wydruku systemowego Poczty Polskiej (emonitoring.poczta-polska.pl). W związku z tym, że zawiadomienie o Zgromadzeniu Wspólników zostało zdanie powódki przesłane jej niezgodnie z regulacją wynikającą z art. 238 § 1 k.s.h., tj. bez zachowania 2 – tygodniowego

terminu, a po drugie z uwagi na brak możliwości zmiany grafiku pracy powódki na zaledwie 3 dni przed planowaną datą Zgromadzenia – powódka pismem z dnia 28 czerwca 2017 r. poinformowała prezesa zarządu pozwanej spółki a zarazem drugiego wspólnika spółki H. B. o braku możliwości przybycia na Zgromadzenie Wspólników wyznaczone na dzień 30 czerwca 2017 r., przesyłając jednocześnie prośbę o wyznaczenie innego terminu Zgromadzenia. Na okoliczność braku możliwości stawienia się w dniu 30 czerwca 2017 r. na Zgromadzenie Wspólników powódka załączyła do pisma grafik pracy, z którego jednoznacznie wynika, że w dniu 30 czerwca 2017 r. pracuje od godziny 8:00 do godziny 20:00, co w oczywisty sposób uniemożliwiało jej stawienie się w zaproponowanym terminie. Ponadto przedmiotowe pismo zostało przesłane zarówno na adres pozwanej spółki, jak i na adres zamieszkania drugiego wspólnika będącego jednocześnie prezesem zarządu. Powódka przesłała również skan przedmiotowego pisma wiadomością mailową na adres drugiego wspólnika oraz prezesa zarządu pozwanej. Zdaniem powódki z potwierdzenia nadania oraz odbioru pisma przesłanego na adres zamieszkania wspólnika H. B. przy ul. (...), (...)-(...) C. (pod którym to adresem zgodnie z zawiadomieniem odbyło się Zgromadzenie Wspólników spółki) wynika, że pismo zostało doręczone 30 czerwca 2017 r. o godz. 15:12, zatem na blisko 2 godziny przed planowanym Zgromadzeniem Wspólników. Pomimo wadliwego zdaniem powódki zwołania zgromadzenia wspólników oraz wyraźnego jej sprzeciwu wobec podjęcia zaskarżonej uchwały, uchwała w przedmiocie nałożenia na wspólników spółki dopłat została wadliwie podjęta przez jednego wspólnika spółki, o czym powódka dowiedziała się wraz z doręczeniem jej w dniu 13 lipca 2017 r. protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wraz z załącznikami w formie podjętych uchwał, w tym zaskarżonej niniejszym pozwem, sprawozdaniem zarządu z działalności, sprawozdaniem finansowym spółki oraz potwierdzeniem złożenia w/w dokumentu w Sądzie Rejestrowym właściwym dla siedziby spółki.

Wobec zaistnienia powyższych okoliczności faktycznych, zdaniem powódki uchwała nr 4 w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat, której stwierdzenia nieważności żąda powódka w niniejszej sprawie, została podjęta z naruszeniem szeregu przepisów k.s.h. Zawiadomienie o zgromadzeniu wspólników wyznaczonym na dzień 30 czerwca 2017 r., na którym została podjęta uchwała nr 4, której stwierdzenia nieważności żąda powódka w niniejszym pozwie, zostało przesłane z naruszeniem ustawowo uregulowanego trybu w przedmiocie zawiadomień wspólników, przy czym naruszenie to miało istotny wpływ na podjęcie zaskarżonej uchwały. Zawiadomienie o zgromadzeniu wspólników wyznaczonym na dzień 30 czerwca 2017 r. zostało bowiem nadane w dniu 24 czerwca 2017 r., zatem zaledwie na 6 dni przed datą zgromadzenia wspólników. W odniesieniu do wiadomości mailowej z dnia 19 czerwca 2017 r. powódka wskazała, że nigdy nie wyrażała zgody na doręczenia elektroniczne, co potwierdza również fakt przesłania przez pozwaną spółkę zawiadomień w formie pocztowych przesyłek poleconych i to na oba znane spółce adresy powódki. Nadto powódka wskazała, że nawet hipotetyczne przyjęcie, że wyraziła zgodę na doręczenia elektroniczne (czemu powódka stanowczo zaprzecza), sprowadza do uznania, iż także to zawiadomienie jest nieskuteczne z uwagi na niezachowanie 2-tygodniowego ustawowego terminu określonego w art. 238 § 2 k.s.h. Według powódki wadliwy sposób zwołania zgromadzenia wspólników pozwanej spółki miał istotny wpływ na podjęcie zaskarżonej uchwały. Gdyby powódka została we właściwy sposób oraz w odpowiednim, ustawowym terminie zawiadomiona o zgromadzeniu wspólników, stawiałaby się na nim, głosując przeciwko podjęciu uchwały. Mając na uwadze to, że powódka posiada 50 % udziałów w spółce, a tym samym 50 % głosów (żaden z udziałów spółki nie jest uprzywilejowany), stwierdziła, iż do podjęcia uchwały nr 4 w przedmiocie nałożenia obowiązku dopłat na rzecz spółki z pewnością by nie doszło z uwagi na równość głosów posiadanych przez każdego z dwóch wspólników.

Jak wynika z dalszej części pozwu, powódka w piśmie z dnia 28 czerwca 2017 r., doręczonym drugiemu wspólnikowi H. B. na 2 godziny przed planowanym zgromadzeniem wspólników, stanowczo sprzeciwiła się podjęciu uchwały w przedmiocie nałożenia obowiązku dopłat. Zatem, zdaniem powódki, uchwała ta została podjęta przez drugiego wspólnika z pełną świadomością działania wbrew jej woli, wadliwie zawiadomionej o zgromadzeniu wspólników oraz posiadającej 50 % głosów.

Poza tym powódka dodała, że zgodnie z § 22 ust. 4 umowy pozwanej spółki wysokość i terminy dopłat oznaczone będą każdorazowo, w miarę potrzeby uchwałą Zgromadzenia Wspólników. Jeżeli wspólnik nie uiszczy dopłaty w przewidzianym terminie, zobowiązany będzie do zapłaty odsetek.

Dalej powódka nadmieniła, że w treści Protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)sp. z o.o. z dnia 30 czerwca 2017 r. wskazano, iż „głosowanie nad Uchwałą nr 4 nie wymaga jednogłośnie wszystkich wspólników, gdyż obowiązek dopłat został ustanowiony w § 21 Umowy Spółki z o.o., a w dniu dzisiejszym dochodzi do konkretyzacji obowiązku wniesienia dopłat, które znacznie poprawią sytuację finansową spółki”. W ocenie powódki nie sposób zgodzić się z tym stanowiskiem, ponieważ art. 177 § 1 k.s.h. jednoznacznie wskazuje, że umowa spółki może nakładać na wspólników obowiązek wnoszenia dopłat, określając jednoznacznie granice tychże dopłat w wysokości oznaczonej w stosunku do udziału. Zdaniem powódki zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem przede wszystkim art. 177 § 1 k.s.h., gdyż w oparciu o postanowienie umowne niezgodne z tym, bezwzględnie obowiązującym przepisem. Umowa pozwanej spółki co prawda przewiduje możliwość nałożenia obowiązku dopłat na wspólników, jednakże w żaden sposób nie określa granic liczbowych tych dopłat. Wadliwie sformułowane postanowienie umowne w tym zakresie co prawda umożliwia podjęcie uchwały w przedmiocie nałożenia obowiązku dopłat na wspólników, jednakże wobec braku określenia granic tychże dopłat, dla swej ważności uchwała taka wymaga jednogłośnie wszystkich wspólników, jako zwiększająca ich świadczenia. W związku z powyższym powódka wskazała, iż w tożsamym do niniejszej sprawy stanie faktycznym wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt I ACa 68/11 wskazując, że „jak stanowi art. 177 § 1 k.s.h., umowa spółki może zobowiązywać wspólników do dopłat w granicach liczbowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziału. Wymagany jest więc w tej materii konsensus wszystkich wspólników, przy czym musi on przybrać postać określoną w przytoczonym przepisie, a więc określać dopłaty w granicach liczbowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziałów (...). Ratio legis rozwiązania zawartego w art. 177 § 1 k.s.h. jest takie, że każdy wspólnik musi mieć świadomość, jakie dodatkowe zobowiązanie może zostać na niego nałożone wolą większości. Przepis ten ma charakter bezwzględnie obowiązujący (ius cogens). Jego naruszenie przez pozwaną spółkę jest ewidentne. Brak jakiegokolwiek odniesienia w § 14 umowy do udziałów skutkuje tym, że postanowienie to nie wywołało żadnego skutku (...).

Jednocześnie powódka dodała, iż w niniejszej sprawie powzięła wiadomość o podjęciu zaskarżonej uchwały wraz z doręczeniem jej w dniu 13 lipca 2017 r. protokołu ze zgromadzenia wspólników wraz z treścią podjętej uchwały i od tej daty biegnie więc termin na złożenie pozwu o stwierdzenie nieważności uchwały.

Ponadto w pozwie powódka wniosła o udzielenie jej zabezpieczenia roszczenia wskazując, iż uprawdopodobniła roszczenie w pkt 1 do 3 uzasadnienia pozwu, natomiast co do drugiej przesłanki udzielenia zabezpieczenia, tj. wykazania interesu prawnego, wskazała, że udzielenie zabezpieczenia w niniejszej sprawie jest konieczne dla odwrócenia grożącej powódce szkody oraz niekorzystnych skutków związanych z możliwością wystąpienia przez spółkę z powództwem o zapłatę przeciwko powódce o uiszczenie kwoty 50.000,00 zł z tytułu bezprawnie ustalonych dopłat na rzecz pozwanej spółki. Brak udzielenia zabezpieczenia – zdaniem powódki – spowoduje realną możliwość wystąpienia przez spółkę z powództwem o zapłatę przeciwko powódce. Groźba ta jest realna, bowiem pismem z dnia 30 sierpnia 2017 r. pozwana spółka wezwała powódkę do uiszczenia kwoty wynikającej z bezprawnie ustalonych dopłat na rzecz spółki wraz z informacją, że brak wpłaty spowoduje wszczęcie postępowania sądowego o zapłatę przeciwko powódce. Powódka do czasu uzyskania prawomocnego orzeczenia stwierdzającego nieważność uchwały, nie będzie de facto posiadała prawnej możliwości obrony swych praw (k.2-13).

Postanowieniem z dnia 13 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wstrzymał wykonanie zaskarżonej uchwały nr 4 w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)sp. z o.o. w C., podjętej w dniu 30 czerwca 2017 r. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w niniejszej sprawie (k.80).

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu wg norm przepisanych..

Argumentując swoje stanowisko pozwana podniosła, że w dniu 1 czerwca 2017 r. powódka złożyła rezygnację z funkcji zastępcy prezesa uciekając w ten sposób od odpowiedzialności związanej z finansami spółki. Podkreślił, iż przed złożeniem rezygnacji, tego samego dnia powódka wraz z B. B. pobrała z konta spółki na swoje prywatne konto, bez uzasadnienia i uzgodnienia z pozwaną, kwotę 12.500,00 zł wiedząc o kryzysowej sytuacji pozwanej spółki. W ocenie pozwanej, powódka pełniąc funkcję zastępcy prezesa nie wykazywała się współpracą w zarządzie, ani żadną

chęcią pomocy, nie tylko w zarządzaniu, ale też w finansowaniu spółki. Z chwilą złożenia rezygnacji z funkcji zastępcy prezesa zarządu, nie podjęła żadnej współpracy wiedząc, w jakiej sytuacji kryzysowej znajduje się spółka. Wówczas to zadłużenia spółki opiewały na kwotę prawie 200.000,00 zł. Jej zdaniem powódka zrobiła to świadomie i bez skrępowań licząc, że prezes ureguluje wszystkie zadłużenia. Opisana sytuacja świadczy, zdaniem pozwanej, o tym, że podstawowym celem powódki i zarządcy było uzyskiwanie korzyści finansowych, a nie dobro spółki.

Dalej pozwana zarzuciła, że powódka i jednocześnie udziałowiec 50 % powinna działać dla dobra i interesu spółki, a nie przeciwko spółce. Tymczasem powódka świadomie robi wszystko, aby doprowadzić do upadłości pozwaną spółkę i nie ponosić żadnych konsekwencji po tym, co zrobiła.

W związku z powyższym, w ocenie pozwanej spółki podjęcie uchwały nr 4 o dopłatach stało się nie tylko uzasadnione, ale wręcz konieczne. Dodatkowo pozwana podkreśliła, iż dopłaty wnoszone do spółki z o.o. mają charakter zwrotny. Dodała także, że o tym, iż powódka była cały czas wcześniej informowana o Zgromadzeniu Wspólników, o dofinansowaniu (dopłatach), jak i o tym, że na posiedzeniu zarządu był omawiany plan obrad świadczy korespondencja z powódką drogą e-mailową. Wiadomość o Zgromadzeniu Wspólników wraz z porządkiem obrad i projektem uchwały została wysłana e-mailem na adres powódki, którym strony posługują się do chwili obecnej. W tym stanie rzeczy, według pozwanej, podnoszone w pozwie zarzuty o braku zgody na doręczenie korespondencji drogą e-mailową są bezzasadne, co również potwierdza dołączony do pozwu, wydrukowany przez powódkę e-mail z dnia 19 czerwca 2017 r. Porozumiewanie się na odległość za pomocą e-mail było jedyną drogą do przesyłania korespondencji związanej z działalnością spółki pomiędzy stronami, gdyż powódka nie zjawiała się w siedzibie spółki, pełniąc nawet funkcję zastępcy prezesa. W związku z powyższym pozwana podniosła, że powódka była terminowo poinformowana o Zgromadzeniu Wspólników, ponieważ zgodnie z art. 238 § 1 k.s.h., zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi pocztą elektroniczną. Z uwagi zaś na weekend przed 19 czerwca 2017 r., z powodu przygotowań do Zgromadzenia Wspólników i uzgodnienia co do godziny z zaproszoną na Zgromadzenie Wspólników adw. J. B., pozwana mogła dopiero wysłać zaproszenie w poniedziałek, tj. 19 czerwca br. na w/w zebranie. Zgromadzenie Wspólników odbyło się zgodnie z porządkiem obrad w ostatecznym ustawowym terminie 30 czerwca 2017 r., w celu uniknięcia kary finansowej. Nadto, w ocenie pozwanej, powołanie się przez powódkę na e-mail dołączony do pozwu z dnia 28 czerwca 2017 r., wysłany z adresu zarządcy, należy uznać za niedoręczony, gdyż pozwana wcześniej zablokowała konto adresata zarządcy, z uwagi na otrzymywane obraźliwe słowa w treściach e-mail od w/w i nie odebrała powyższej informacji. Gdyby był wysłany z adresu powódki, taka informacja dotarłaby do pozwanej.

Jednocześnie, jak wskazała pozwana w dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew, nie bez znaczenia pozostaje także fakt, iż powódka po odebraniu i odczytaniu e-maila otrzymanego w dniu 19 czerwca 2017 r. informującego o terminie Zgromadzenia Wspólników i porządku obrad, miała tyle czasu, aby skontaktować się telefonicznie, czy e-mailem z pozwaną spółką, a nie czekać do dnia 28 czerwca br., aby mieć powód do zakwestionowania podjętej uchwały nr 4. Powódka – zdaniem pozwanej – miała możliwość wyznaczenia pełnomocnika, który mógłby wykonać prawo głosu w zakresie uczestniczenia w Zgromadzeniu Wspólników. Wobec powyższego pozwana podniosła, że zaskarżona uchwała nr 4 jest zgodna z zasadami współzycia społecznego i stanowi jedyny sposób uzdrowienia spółki (k.89-94).

W piśmie procesowym z dnia 20 października 2017 r. powódka ustosunkowała się do twierdzeń i zarzutów zawartych w odpowiedzi na pozew wskazując m.in., że przytoczony przez pozwaną przepis art. 238 § 1 k.s.h. istotnie przewiduje możliwość zwołania zgromadzenia wspólników pocztą elektroniczną, jednakże możliwość taka uwarunkowana jest – co pomija pozwana – wyrażoną przez wspólnika uprzednią, pisemną zgodą na taką formę dokonywania zawiadomień wraz ze wskazaniem adresu, na który zawiadomienie powinno zostać wysłane. Strona powodowa, na co wskazywała już w treści pozwu, nigdy takiej zgody nie wyrażała. Zatem, w ocenie powódki zawiadomienie o zgromadzeniu wspólników przesłane wiadomością mailową z dnia 19 czerwca 2017 r. jest bezskuteczne. Mailowa forma komunikacji między spółką a wspólnikami w przedmiocie działalności spółki nie jest i nie może zostać uznana za dorozumianą zgodę wspólnika na elektroniczne dokonywanie zawiadomień o zgromadzeniu wspólników. Powódka nadmieniła ponadto, iż pozwana, wbrew twierdzeniom podniesionym w odpowiedzi na pozew w tożsamy sposób rozumiała porozumiewanie się wspólników ze spółką drogą elektroniczną, bowiem mimo wysłania zawiadomienia o zgromadzeniu wspólników

drogą mailową, przesłała powódce zawiadomienie także drogą przesyłką poleconą i to na dwa znane spółce adresy powódki, tj. na adres zamieszkania oraz na adres zameldowania. Powyższe prowadzi, zdaniem powódki do uznania, że pozwana spółka miała świadomość braku wyrażenia zgody przez powódkę na elektroniczne dokonywanie zawiadomień o zgromadzeniach wspólników oraz nieskuteczności takich zawiadomień, skoro przesłała dodatkowo zawiadomienia listami poleconymi pod wszystkie znane spółce adresy powódki.

Ponadto powódka zakwestionowała twierdzenia pozwanej jakoby upłynął termin na dokonanie skutecznego zawiadomienia o zgromadzeniu wspólników w sobotę 17 czerwca 2017 r. Zgromadzenie Wspólników, na którym została podjęta zaskarżona uchwała odbyło się bowiem 30 czerwca 2017 r. Zgodnie z art. 238 § 1 k.s.h. zawiadomienia o zgromadzeniu przesyła się co najmniej na 2 tygodnie przed terminem Zgromadzenia. Skoro zamysłem pozwanej było zwołanie zgromadzenia na dzień 30 czerwca 2017 r., to ostatnim dniem, w którym należało przesłać zawiadomienie o zgromadzeniu dla zachowania ustawowego, dwutygodniowego terminu, był dzień 16 czerwca 2017 r., który przypadał na piątek, czyli dzień ustawowo uznany za dzień roboczy. Podsumowując, powódka wskazała, że oprócz braku wyrażenia przez nią zgody na taką formę zawiadomień, zawiadomienie to uznać należy za bezskuteczne również wobec braku zachowania dwutygodniowego terminu z art. 238 § 1 k.s.h.

Poza tym powódka zarzuciła, iż nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że przesyłka odebrana w miejscu zamieszkania została bez uprzedniego przekazania adresatowi zawieszona do zakładu pracy A. B., który pełnił funkcję protokolanta na zgromadzeniu wspólników w dniu 30 czerwca 2017 r. (k.112-115).

W piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2017 r. pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie ustosunkowując się jednocześnie do argumentacji powódki zawartej w jej piśmie procesowym z dnia 20 października 2017 r. (k.123-127).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powódka A. M. jest wspólnikiem pozwanej spółki (...) sp. z o.o. w C., w której posiada 50 udziałów o łącznej wartości 2.500,00 zł, stanowiących jednocześnie 50 % udział w spółce oraz przyznających jej jednocześnie 50 % głosów na zgromadzeniu wspólników. Drugim wspólnikiem jest H. B., która również posiada 50 % udział w spółce oraz przyznających jej jednocześnie 50 % głosów na zgromadzeniu wspólników.

Dowód:

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) (k.17-22),
- kopia ujednoliconej umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (k.65-72)

Do dnia 1 czerwca 2017 r. była ona również członkiem zarządu i zastępcą prezesa zarządu pozwanej spółki, z którym to dniem złożyła na ręce prezesa zarządu rezygnację z pełnienia funkcji członka zarządu i zastępcy prezesa zarządu. Powyższe oświadczenie o rezygnacji powódka przesłała listami poleconymi zarówno do pozwanej spółki jak i na adres zamieszkania prezesa zarządu i jednocześnie drugiego wspólnika H. B.

Dowód:

- jak wyżej,
- odpis oświadczenia powódki o rezygnacji z dnia 01 czerwca 2017 r. (k.73),
- kopia koperty zawierającej przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.74),
- wydruk elektroniczny wygenerowany w dniu 21 sierpnia 2017 r. z systemu Poczty Polskiej (k.75),
- kopia koperty zawierającej przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.76),

- wydruk elektroniczny wygenerowany w dniu 21 sierpnia 2017 r. z systemu Poczty Polskiej (k.77)

W dniu 27 czerwca 2017 r. powódka otrzymała zawiadomienie o Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników Spółki, które zgodnie z treścią zawiadomienia wyznaczone zostało na dzień 30 czerwca 2017 r. o godzinie 17-tej. Wraz z powyższym pismem powódka otrzymała wydruk wiadomości e-mailowej z dnia 19 czerwca 2017 r. zawierający tożsame zawiadomienie ze wskazaniem proponowanego porządku obrad. Ponadto do tego pisma został załączony projekt uchwały w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku uiszczenia dopłat na rzecz spółki ze wskazaniem wysokości dopłaty oraz daty płatności. Powyższe zawiadomienie zostało doręczone powódce listem poleconym na jej adres zamieszkania: ul. (...), (...)-(...) S. - przesyłką nr (00) (...) oraz na jej adres zameldowania: ul. (...), (...)-(...) C. - przesyłką nr (00) (...). Obie przesyłki zostały nadane w dniu 24 czerwca 2017 r.

Dowód:

- zawiadomienie o Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (k.23),
- wydruk wiadomości e-mailowej z dnia 19 czerwca 2017 r. (k.24),
- projekt uchwały nr 2/2017 z dnia 30 czerwca 2017 r. (k.25),
- koperta zawierająca przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.26),
- wydruk ze strony internetowej emonitoring.poczta-polska.pl (k.27-29),
- koperta zawierająca przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.30),
- wydruk ze strony internetowej emonitoring.poczta-polska.pl (k.31-33)

Pismem z dnia z dnia 28 czerwca 2017 r. powódka poinformowała prezesa zarządu pozwanej spółki H. B.(będącą zarazem drugim wspólnikiem pozwanej spółki) o braku możliwości przybycia na Zgromadzenie Wspólników wyznaczone na dzień 30 czerwca 2017 r. prosząc jednocześnie o wyznaczenie innego terminu Zgromadzenia. Na okoliczność braku możliwości stawienia się w dniu 30 czerwca 2017 r. na Zgromadzenie Wspólników powódka załączyła do tego pisma grafik pracy, z którego wynika, że w dniu 30 czerwca 2017 r. powódka będzie pracować od godziny 8:00 do godziny 20:00. Przedmiotowe pismo zostało przesłane zarówno na adres pozwanej spółki, jak i na adres zamieszkania drugiego wspólnika będącego jednocześnie prezesem jej zarządu. Skan przedmiotowego pisma powódka przesłała wiadomością mailową na adres drugiego wspólnika oraz prezesa zarządu pozwanej spółki H. B.tj. na adres przy ul. (...), (...)-(...) C.. Powyższe pismo zostało doręczone w dniu 30 czerwca 2017 r. o godz. 15:12, a zatem na blisko 2 godziny przed planowanym Zgromadzeniem Wspólników.

Dowód:

- odpis pisma powódki z dnia 28 czerwca 2017 r. (k.34-35),
- grafik pracy powódki (k.36),
- kopia koperty zawierającej przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.37),
- wydruk elektroniczny wygenerowany w dniu 18 lipca 2017 r. z systemu Poczty Polskiej (k.38),
- kopia koperty zawierającej przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.39),
- wydruk elektroniczny wygenerowany w dniu 18 lipca 2017 r. z systemu Poczty Polskiej (k.40),
- wiadomość e-mailowa z dnia 28 czerwca 2017 r. (k.41)

W dniu 30 czerwca 2017 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej (...) sp. z o.o. w C., na którym obecny był tylko jeden ze wspólników H. B. W trakcie tego Zgromadzenia jednogłośnie przyjęto pięć uchwał, w tym m.in. zaskarżoną przez powódkę uchwałę nr 4 w sprawie ustalenia wysokości i terminów dopłat. Jak wynika z treści tego protokołu „głosowanie nad Uchwałą nr 4 nie wymaga jednogłośnie wszystkich wspólników, gdyż obowiązek dopłat został ustanowiony w § 21 Umowy Spółki z o.o., a w dniu dzisiejszym dochodzi do konkretyzacji obowiązku wniesienia dopłat, które znacznie poprawią sytuację finansową spółki”.

Dowód:

- kopia protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 30 czerwca 2017 r. wraz z listą obecności (k.42 i k.43),

- kopie uchwał nr 1, nr 2, nr 3, nr 4 i nr 5 (k.44, k.45, k.46, k.47 i k.48)

Jak wynika z treści skarżonej uchwały nr 4 Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki działając na podstawie § 11 umowy spółki nałożyło na wspólników obowiązek uiszczenia dopłat w wysokości i terminie wskazanych w uchwale w ten sposób, że każdy wspólnik jest zobowiązany wnieść dopłaty w wysokości po 1.000 zł na każdy przypadający mu udział w terminie do dnia 23 lipca 2017 r.

Dowód:

- kopia uchwały nr 4 (k.47)

O odbyciu powyższego Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników i o podjętych na nim uchwałach powódka dowiedziała się wraz z doręczeniem jej w dniu 13 lipca 2017 r. protokołu z tego Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wraz z załącznikami w formie podjętych uchwał, sprawozdaniem zarządu z działalności, sprawozdaniem finansowym spółki oraz potwierdzeniem złożenia w/w dokumentu w Sądzie Rejestrowym właściwym dla siedziby Spółki.

Dowód:

- jak wyżej,

- kopia sprawozdania zarządu z działalności za 2016 r. (k.60),

- kopia sprawozdania finansowego pozwanej spółki (k.53-59),

- wniosek o zmianę wpisu w KRS pozwanej spółki złożony w SR w Toruniu w dniu 07 lipca 2017 r. (k.49-52),

- kopia koperty zawierającej przesyłkę z numerem nadania (00) (...) (k.61),

- wydruk ze strony internetowej emonitoring.poczta-polska.pl (k.62-64)

Jak wynika z § 22 ujednoliconej umowy pozwanej spółki wspólnicy zobowiązani są do dokonywania w miarę potrzeby dopłat, których wysokość i terminy oznaczane będą każdorazowo w miarę potrzeby uchwałą Zgromadzenia Wspólników.

Dowód:

- kopia ujednoliconej umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (k.65-72)

W dniu 30 sierpnia 2017 r. pozwana spółka wezwała powódkę do wniesienia wymaganych dopłat w wysokości 50.000 zł.

Dowód:

- odpis wezwania z dnia 30 sierpnia 2017 r. (k.78)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty urzędowe i dokumenty prywatne. Dokument urzędowy w postaci informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS pozwanej spółki stanowił dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Natomiast pozostałe dokumenty prywatne stanowiły dowody w zakresie wynikającym z art. 245 k.p.c., które nie wywoływały wątpliwości co do ich prawdziwości i nie były kwestionowane przez strony.

Na rozprawie w dniu 26 października 2017 r. Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika powódki o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do strony powodowej na okoliczności wskazane w pkt 5 petitum pozwu, gdyż okoliczności te zostały już dostatecznie wyjaśnione przedłożonymi w sprawie dowodami z dokumentów (k.123v, nagranie 00:12:16).

Przechodząc do rozważań prawnych na wstępie należy wskazać, iż w ocenie Sądu w świetle art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 pkt 4 k.s.h. powódka posiada legitymację procesową czynną do wytoczenia niniejszego powództwa o stwierdzenie nieważności skarżonej uchwał nr 4 podjętej na zwyczajnym zgromadzeniu wspólników pozwanej spółki w dniu 30 czerwca 2017 r. Jako wspólnik pozwanej spółki nie była ona bowiem obecna na powyższym zgromadzeniu, które zostało zwołane wadliwie, z naruszeniem art. 238 § 1 k.s.h., o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu powódka zachowała również określony w art. 252 § 3 k.s.h. termin do zaskarżenia powyższej uchwały, który wynosi sześć miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia podjęcia uchwały. W realiach niniejszej sprawy, jak wynika z poczynionych wyżej ustaleń faktycznych, powódka powzięła wiadomość o tej podjęciu tej uchwały w dniu 13 lipca 2017 r. wraz z doręczeniem jej protokołu zgromadzenia wspólników zawierającej treść zaskarżonej uchwały nr 4. Zatem wnosząc pozew w dniu 10 września 2017 r. nie upłynął jeszcze w/w termin.

W ocenie Sądu rację ma powódka twierdząc, że zarząd pozwanej spółki wyznaczając termin zwyczajnego zgromadzenia wspólników na dzień 30 czerwca 2017 r. nie zachował minimalnego dwutygodniowego terminu zwołania tego zgromadzenia. Jak trafnie zarzuca bowiem powódka zawiadomienie o zwołaniu powyższego zgromadzenia wspólników wraz z wydrukiem e-maila z dnia 19 czerwca 2017 r. zawierającym tożsame zawiadomienie ze wskazaniem proponowanego porządku obrad i projektem uchwały w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku uiszczenia dopłat na rzecz pozwanej spółki, zostało nadane w dniu 24 czerwca 2017 r., a odebrane przez powódkę w dniu 27 czerwca 2017 r.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż pozwana spółka nie wykazała aby powódka wyraziła pisemną zgodę na doręczenia elektroniczne. Zakładając nawet hipotetycznie, że powódka taką zgodę wyraziła, to w ocenie Sądu również zawiadomienie w formie e-mailowej było nieskuteczne, z uwagi na niezachowanie 2-tygodniowego terminu określonego w art. 238 § 1 k.s.h.

Doszło więc w sposób oczywisty do wadliwego zwołania tego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki.

W orzecznictwie przyjmuje się, że wadliwe, sprzeczne z dyspozycją art. 238 § 1 k.s.h. zwołanie zgromadzenia wspólników, może statuować nieważność uchwały podjętej na takim zgromadzeniu, jeśli to naruszenie miało wpływ na treść zaskarżonej uchwały (tak SN w wyroku z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 253/08, LEX nr 491551).

Taka sytuacja w ocenie Sądu zachodzi w niniejszej sprawie. Jest poza sporem, że powódka posiada 50 % udziałów w pozwanej spółce, a tym samym 50 % głosów. Zatem do podjęcia skarżonej uchwały nr 4 w przedmiocie nałożenia obowiązku dopłat z pewnością by nie doszło z uwagi na równość głosów posiadanych przez każdego z dwóch wspólników; tym bardziej, że powódka w piśmie z dnia 28 czerwca 2017 r., doręczonym drugiemu wspólnikowi

H. B., stanowczo sprzeciwiła się podjęciu uchwały w przedmiocie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat. W konsekwencji skarżona uchwała jest w ocenie Sądu nieważna.

Wedle Sądu rację ma też powódka zarzucając, że skarżona uchwała nr 4 jest nieważna również z powodu naruszenia art. 177 § 1 k.s.h. w związku z art. 246 § 3 k.s.h. Uchwała ta nie ma bowiem umocowania w treści umowy pozwanej spółki, a także z uwagi na brak jednomyślności wspólników w podjęciu spornej uchwały o nałożeniu na wspólników obowiązku dopłat.

Jak wynika bowiem z treści § 22 ust. 3 umowy pozwanej spółki wysokość i terminy dopłat miały być oznaczane każdorazowo w miarę potrzeby uchwałą zgromadzenia wspólników (k.72). Tymczasem stosownie do art. 177 § 1 k.s.h. umowa spółki może wprawdzie obowiązywać wspólników do dopłat ale w granicach liczbowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziałów. Co więcej, w świetle art. 159 k.s.h. obowiązek dopłaty winien być dokładnie określony w umowie spółki, a brak takiego dokładnego postanowienia umownego oznacza bezskuteczność tego obowiązku wobec spółki. Tego rodzaju uchwały jak skarżona uchwała, która samoistnie ustala wysokość dopłat nie mają charakteru wykonawczych, gdyż nie mają ani umownego, ani ustawowego oparcia wobec nieokreślenia w umowie granic przyjętego w dobrowolny sposób przez wspólnika obowiązku świadczenia pieniężnego. (tak SA w Krakowie w wyroku z dnia 19 kwietnia 2013 r., I ACa 275/13, Portal Orzeczeń SA w Krakowie oraz SA w Warszawie w wyroku z dnia 3 października 2013 r., I ACa 68/11, Portal Orzeczeń SA w Warszawie).

W ocenie Sądu rację ma powódka, że wadliwe sformułowane postanowienie umowy pozwanej spółki w zakresie obowiązku dopłat co prawda umożliwia podjęcie uchwały w przedmiocie nałożenia obowiązku dopłat na wspólników; jednakże wobec braku określenia w umowie pozwanej spółki granic tychże dopłat dla swej ważności uchwała taka wymaga jednomyślności wszystkich wspólników jako zwiększające ich świadczenia stosownie do art. 246 § 3 k.s.h., co w realiach niniejszej sprawy nie miało miejsca.

W konsekwencji skarżona uchwała jako sprzeczna z prawem podlega stwierdzeniu nieważności na podstawie art. 252 § 1 k.s.h., o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

W ocenie Sądu chybione są wszystkie zarzuty podniesione przez pozwaną spółkę. I tak nie ma racji pozwana spółka podnosząc, że powódka wyraziła zgodę na zawiadamianie jej o zwoływanych zgromadzeniach wspólników pocztą elektroniczną. Jak już wyżej wskazano pozwana nie wykazała aby powódka taką zgodę wyraziła na piśmie jak wymaga tego przepis art. 238 § 1 k.s.h. Nie ma też racji pozwana spółka zarzucając, że skoro dopłata była przewidziana w umowie spółki to nie wymagała konsensusu, a skarżona uchwała zapadła jednomyślnie. Sąd podziela w tej kwestii argumentację powódki o czym już była mowa wyżej.

Ponadto bez znaczenia dla oceny ważności uchwały są zarzuty pozwanej spółki, że podjęcie tej uchwały było wręcz konieczne, że dopłaty znajdowały uzasadnienie ekonomiczne, a w konsekwencji jest ona zgodna z zasadami współzycia społecznego i stanowi jedyny sposób uzdrowienia pozwanej spółki. Nie ma też żadnego znaczenia dla tej sprawy podnoszona okoliczność, iż drugi ze wspólników dokonał dopłaty zgodnie z treścią skarżonej uchwały. Również pozostałe zarzuty podniesione w odpowiedzi na pozew jak też w piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2017 r. dotyczące kwestii finansowych pomiędzy wspólnikami pozwanej spółki nie mają znaczenia dla oceny nieważności zaskarżonej uchwały. Okoliczności te mogłyby mieć ewentualnie znaczenia w sytuacji gdyby powódka domagała się uchylenia skarżonej uchwały, a nie w sytuacji gdy powódka żąda stwierdzenia jej nieważności jako sprzecznej z ustawą.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. zasądzając od pozwanej spółki na rzecz powódki, zgodnie z żądaniem pozwu, koszty procesu w łącznej kwocie 3.097,00 zł stanowiącej sumę uiszczonych opłaty sądowej od pozwu w wysokości 2.000 zł, uiszczonych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powódki będącego radcą prawnym w minimalnej wysokości 1.080,00 zł przewidzianej taksą radcowską (pkt II sentencji wyroku).

(...)

(...)

(...)

(...)

T., (...)